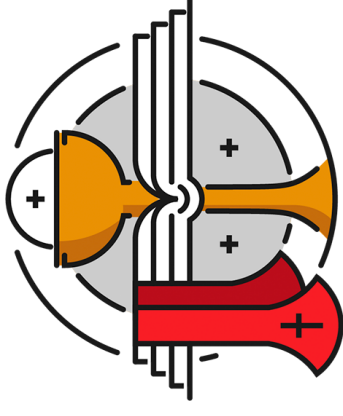

WIGILIA ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

WEDŁUG KSIĄG LITURGICZNYCH SPRZED 1955 R.

DUSZPASTERSTWO WIERNYCH TRADYCJI ŁACIŃSKIEJ
W ARCHIDIECEZJI WROCŁAWSKIEJ

2022

7. Chrystus piekło pogromiwszy
Swój zwycięski znak rozlacza,
Niebo ludziom otworzywszy
Króla mroków w więzy wthacza.

8. Byś nam wiecznie, Jezu drogi,
Wielkanocną był radością,
Strzeż od grzechu śmierci srogiej
Odrodzonych Twą miłością.

9. Chwała Ojcu i Synowi,
który z martwych żywy wstaje
I Świętemu też duchowi
Niech na wieki nie ustaje.

Pieśń

1. U drzwi Twoich stoję, Panie, **x2**
czekam na Twe zmiłowanie. **x2**

2. Który pod postacią chleba,
prawdziwy Bóg jesteś z nieba.

7. Święty, Mocny, Nieśmiertelny,
w Majestacie Swym niezmierny.

3. W tej Hostyi jest Bóg żywy,
choć zakryty, lecz prawdziwy.

8. Aniołowie się lękają,
choć na Jego twarz patrząją.

4. W tym Najświętszym Sakramencie,
obecny w każdym momencie.

9. Wszyscy niebiescy Duchowie,
lękają się i królówie.

5. Jak wielki cud Bóg uczynił,
gdy chleb w Ciało swe przemienił.

10. Niebo, ziemia ani morze,
pojąć, co jest Bóg, nie może.

Modlitwa po Komunii

Sancti Spiritus, Domine, corda nostra
mundet infusio: et sui roris intima asper-
sione fecundet.

Panie, niech tchnienie Ducha Świętego
oczyści nasze serca i użyźni je rosą Jego
łaski.

Regina Caeli

Regina Caeli, laetare, alleluia,
Quia quem meruisti portare, alleluia,
Resurrexisti, sicut dixit, alleluia,
Ora pro nobis Deum, alleluia.

Królowo nieba, wesel się, alleluia,
Bo Ten, któregoś nosiła, alleluia,
Zmartwychwstał jak powiedział, alleluia,
Módl się za nami do Boga, alleluia.

Pieśń

Przez Twoje święte Ducha Zesłanie, Boży Synu! odpuść nam nasze zgrzeszenie:
Wierzymy żeś Ducha zesłał, Żywotės nas naprawił:
Śmierci wiecznej nas zbawił, Swoję świętą moc zjawił.

”Oto misterium Pięćdziesiątnicy: Duch Święty oświeca ducha ludzkiego, a objawiając ukryżowanego i zmartwychwstałego Chrystusa, wskazuje, na jakiej drodze możemy upodobnić się do Niego, czyli być «wyrażeniem i narzędziem miłości, która od Niego emanuje» (Deus caritas est, 33). Razem z Maryją, tak jak w chwili swych narodzin, Kościół modli się dzisiaj: «Przyjdź, Duchu Święty! Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca swoich wiernych i zapal w nich ogień swojej miłości!» Amen.”

Benedykt XVI, Homilia w uroczystość Zesłania Ducha Świętego 2006

Niniejszy mszałik przygotowany jest w celu wyjaśnienia obrzędów i edukacji liturgicznej wiernych. Teksty liturgiczne wraz z tłumaczeniami oraz grafiki pochodzą z:

- *Mszалу Rzymskiego z dodaniem nabożeństw niezpomych* autorstwa O. Gaspara Lefebvre (Poznań 1932)
- *Mszalu Rzymskiego* autorstwa benedyktynów tyńieckich (Poznań 1963)
- *Missale Romanum* wyd. Typis Polyglotis Vaticanis (1927) oraz Pustet (1899)

W niektórych przypadkach wykorzystano cyfrową wersję powyższych tekstów opublikowaną na portalu diwinumofficium.com.

Krótki cytat z homilii Benedykta XVI pochodzi z *L'Observatore Romano* (8/2006)

Teksty czytań opatrzone komentarzem i wyjaśnieniem zaczerpnięto z *Biblii Tysiąclecia Online* (Poznań 2003). Zostały one wykorzystane na mocy prawa cytatu (art. 29. Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych) Prawa autorskie do nich posiada wyd. Pallotinum. Tekst Biblii Tysiąclecia jest oficjalnym tekstem Kościoła w Polsce zatwierdzonym do stosowania w liturgii.

opracowanie: M. Rumina, E. Wolański, M. Skarupski
nadzór merytoryczny ks. dr I. Bakalarczyk
skład i łamowanie: M. Siemaszko

email: tradycja@archidiecezja.wroc.pl

rantes...

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ, set et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offerimus pro his quoque, **quos regenerare dignatus es ex aqua, et Spiritu Sancto, tribuens eis remissionem omnium peccatorum**, quæsumus Domine, ut placatus accipias: diesque nostros in tua pace disponas, atque ab æterna damnatione nos eripi, et in electorum tuorum iubeas grege numerari. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Communio (J 7:37-39)

Ultimo festivitatibus die dicebat Iesus: Qui in me credit, flumina de ventre eius fluent aquæ vivæ: hoc autem dixit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum, alleluia, alleluia.

Pieśń

- Oto są baranki młode, oto ci, co zawołali alleluja! Dopiero przyszli do zdrojów, światłością się napełnili, Alleluja, alleluja!
- Na Baranka Pańskich godach, Wszat świętecznych czystej bieli, Po krwawego morza wodach Nieśmy Panu pieśń weseli.
- W swej miłości wiekuiestej On nas swoją Krwią częstuje, Nam też Ciało swe przeczyste Chrystus kapłan ofiaruje.
- Na drzwi świętą Krwią skropione Anioł mściciel z łękiem wзира, Pędzi morze rozdzielone, Wrogów w nurtach swych pożera.
- Już nam Paschą Tyś jest Chryste, Wielkanocną też ofiarą, Tyś Przaśniki nasze czyste Dla dusz prostych z szczera wiarą.
- O Ofiaro niebios święta, Ty moc piekła pokonywasz, Zrywasz ciężkie śmierci pęta, Wieniec życia nam zdobywasz.

SOBOTA W WIGILIĘ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

Stacja u św. Jana na Lateranie

„Wtedy wrócili do Jerozolimy z góry, zwanej Oliwną, która leży blisko Jerozolimy, w odległości drogi szabatowej. Przybywszy tam weszli do sali na górę i przebywali w niej: Piotr i Jan, Jakub i Andrzej, Filip i Tomasz, Bartłomiej i Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Szymon Gorliwy, i Juda, brat Jakuba. Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego.” (Dz 1, 12-14)

Wigilia Pięćdziesiątnicy to wyjątkowy obchód w tradycyjnym rycie rzymskim. Tego dnia, podobnie jak w czasie Wigilii Paschalnej, dokonuje się poświęcenia źródła chrzcielnego i udziela się sakramentów chrztu i bierzmowania. Tradycja udzielania tych sakramentów w Wigilię Pięćdziesiątnicy pochodzi z pierwszych wieków chrześcijaństwa. Wspominają o tym w swoich pismach papież św. Syryjusz (384-399) i św. Leon I (440-461), powołując się na przykład św. Piotra, który w dzień Zesłania Ducha Świętego ochrzcił trzy tysiące osób.

LITURGIA SŁOWA – PROROCTWA

Po odmówieniu Nony w chórze, Kapłan i usługujący w szatach koloru fioletowego udają się procesyjnie do ołtarza, oddając mu cześć w zwykły sposób, kapłan całuje ołtarz na środku. Następnie odczytuje się prococtwa bez tytułu, święce na ołtarzu są zgaszone aż do początku Mszy podobnie jak w Wielką Sobotę. Na końcu prococtw odmawia się orację bez *Flectamus genua*.

Wybrane z kart Starego Testamentu czytania ukazują stopniowy rozwój dzieła Odkupienia i zapowiadają odrodzenie w Chrystusie i zesłanie Ducha Poczyszciciela. Jest to przygotowanie do poświęcenia wody chrzcielnej, w której źródle zaczyna się odrodzenie i nawrócenie człowieka.

Prococtwo I (Rdz 22, 1–19)

Ofiara Abrahama

Pierwsze prococtwo to fragment Księgi Rodzaju. Ukazuje on heroiczną wiarę Abrahama, który wystawiony na bardzo ciężką próbę okazuje całkowicie posłuszeństwo Bogu. Mądrość Abrahama nie jest mądrością ludzką, opartą o wybór tego, co słuszne według rozumu, ale prawdziwą pochodzącą od Boga mądrością, która nakazuje zaufać Stworcy ze względu na jego Boski Autorytet.

W owych dniach Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem» powiedział: «Weź twego syna, jedynego, którego milujesz. Izaak, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jakie ci wskażę». Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osła, zabrał z sobą dwóch swych ludzi i syna Izaak, narząbał drzewa do spalania ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham, spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: «Zostaniecie tu z osłem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was». Abraham, zabrawszy drwa do spalania ofiary, włożył je na syna swego Izaak, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. Izaak odezwał się do swego ojca Abrahama: «Ojcie mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu» - zapytał: «Oto ogień i drwa, a gdzież jest jagnię na całopalenie?» Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». I szli obydwoj dalej. A gdy przyszedli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związawszy syna swego Izaak położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna. Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Odpowiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna». Abraham, obejrawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę "Pan widzi". Stąd to mówi się dzisiaj: «Na wzgórzu Pan się ukazuje». Po czym Anioł Pański przemówił głośno z nieba do

1. Pamiętkę dnia świątecznego
Zesłania Ducha Świętego
Dziś z Kościołem obchodzimy
Dawcę darów pieśnią czcimy
Alleluja, alleluja.

2. Co Ezechiel zwiastował,
O czym Joel prorokował
To na oczy wszelkie ciało
W dzień świąteczny oglądało. All.

3. Gdy Apostołowie mili
W tym dniu rzem się modlili,
Nad nimi się płomienie
Jawia języki ogniste. All.

Sekreta

Młniera, quæsumus, Dómine, obláta sanctifica: et corda nostra Sancti Spíritus illustratione emúnda.

Prefacja o Duchu Świętym

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus: per Christum, Dóminum nostrum. Qui, hodierna die ascendens super omnes celos **sedensque ad dexteram tuam, promissum Spíritum Sanctum in filios adoptionis effudit. Qu-** aptópter profúsis gaudiis totus in orbe terrarum mundus exultat. Sed et supérnæ Virtutes atque angélicæ Potestátes hymnum glóriæ tuæ concinunt, sine fine dicentes:

W Kanonie następujące modlitwy ulegają zmianie:

Communicátes, et diem sacratíssimum **Pentecóstes celebrántes**, quo Spíritus Sanctus Apóstolis innuméris linguis apparuit: sed et memóriam vene-

4. Boskim ogniem zapaleniu,
Duchem Świętym napełnieniu,
Śmiało Wśród tłumu wielkiego
Głoszą Ukrzyżowanego. All.

5. Święty Piotr jednym kazaniem,
Ducha Świętego działaniem,
Tak porusza słuchające,
Że nawraca trzy tysiące. All.

6. Dziwiąją się Elamici,
Z ziem dalekich prozelici
I Partowie i Medowie,
Że ich słyszą w swojej mowie. All.

Prosimy Cię, Panie, uświęć złożone dary i oczyść nasze serca światłem Ducha Świętego.

Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojcie święty, wszechmogący, wieczny Bóg: przez Chrystusa, Pana naszego. On to wstąpiwszy ponad wszystkie niebiosy i siedząc na prawicy Twojej zesłał w dniu dzisiejszym obiecane go Ducha Świętego na przybrane dzieci. Dlatego cały okrąg ziemi tonie w nadmiarze radości. Lecz i Moce niebieskie, i anielskie Potęgi śpiewają hymn ku Twojej chwale, wołając bez końca:

Alleluja (Ps 106:1, 116:1–2)

✠ Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericordia eius. Laudáte Dóminum, omnes gentes: et colaudáte eum, omnes pópuli,

✠ Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ewangelia (J 14:15–21)

Duch Prawdy pozostanie z uczniami Jezusa

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Si diligitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et alium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobiscum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum nec scit eum. Vos autem cognoscétis eum: quia apud vos manébit et in vobis erit. Non relinquam vos órphanos: véniam ad vos. Adhuc módicum: et mundus me iam non videt. Vos autem vidétis me, quia ego vivo, et vos vivétis, In illo die vos cognoscétis, quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandáta mea et servat ea: ille est, qui diligit me. Qui autem diligit me, diligétur a Patre meo: et ego diligam eum, et manifestábo ei méipsum.

Offertorium (Ps 103:30–31)

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur, et renovábis fáciem terræ: sit glória Dómini in sæcula, allelúja.

Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, wyrocznia Pana, że ponieważ uczyniłeś to, a nie oszczędziłeś syna twego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza: potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia [takiego, jakie jest udziałem] twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu». Abraham wrócił do swych sług i wyruszywszy razem z nimi w drogę, poszedł do Beer-Szeby. I mieszkał Abraham nadal w Beer-Szebie.

Modlitwa

Deus, qui in Abrahæ fámuli tui opere Boże, któryś w ofierze służi swego, Abrahamo generi obediéntiæ exéempla hama, dał ludzium przykład posłuszeństwa, et nostræ stwa, spraw abyśmy przełamali złość na voluntátis pravitátem frángere, et tuórum szrej woli i we wszystkim wypełniali praceptórum rectitúdinem in ómnibus we przykazania Twoje. adimplére. Per Dóminum nostrum.

Prorocstwo II (Wj 14, 24–31; 15, 1)

Przejsie Izraela przez Morze Czerwone

Drugie prorocstwo Wigilii Piędziesiątnicy opisuje Przejsie Izraelitów przez Morze Czerwone. Było ono warunkiem wyzwolenia Izraelitów z niewoli egipskiej i wprowadzenia do Ziemi Obiecanej. Jest to zapowiedź chrztu świętego, który wyzwała chrześcijan z jarzma szatana i wprowadza do Świętego Kościoła.

W owych dniach o świcie spojrzął Pan ze słupa ognia i ze słupa obłoku na wojsko egipskie i zmusił je do ucieczki. I zatrzymał koła ich rydwanów, tak że z wielką trudnością mogli się naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: «Uciekajmy przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami». A Pan rzekł do Mojżesza: «Wyciągnij rękę nad morze, aby wody zalały Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców». Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie uciekając bieгли naprzeciw falom, i pograżył ich Pan w środku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, którzy weszli w morze, ścigając tamtych, nie ocalał z nich ani jeden. Izraelici zaś szli po suchym dnie morskim, mając mur wodny po prawej i po lewej stronie. W tym to dniu wybałw Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici widzieli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli Jemu oraz Jego słudze Mojżeszowi. Wtedy Mojżesz i Izraelici razem z nim śpiewali taką pieśń ku czci Pana:

Pieśń Izraelitów (Wj 15:1-2)

Cantemus Dómino: glorióse enim honori-
ficátus est: equum et ascensóem projecit
in mare: adiutor et protéctor factus est
mihi in salutem, protéctor factus est mihi
in salutem,

✠ Hic Deus meus, et honorificábo eum:
Deus patris mei, et exaltábo eum.

✠ On Bogiem moim, więc chwalić
Go będę, Bogiem ojca mego, więc będę
Go sławić.

✠ Dóminus cónterens bella: Dómi-
nus nomen est illi. ✠ Pan wiedzcie boje. PAN jest imię Jego.

Modlitwa

Deus, qui primis temporibus impléta mi-
racula novi Testamenti luce reserásti, ut et
Mare Rubrum forma sacri fontis exsiste-
ret, et liberáta plebs ab Ægyptiaca servi-
túte christiáni pópuli sacramenta præfer-
ret: da, ut omnes gentes, Israëlís privi-
légium mérito fidei consecutæ, Spíritus tui
participatióne regeneréntur.

Boże, który światłem Nowego Testamen-
tu wyjaśniłeś cuda czasów poprzednich,
abyśmy w Morzu Czerwonym widzieli fi-
gurę świętej wody chrzcielnej, a w Ju-
dzie wyzwołonym z niewoli egipskiej fi-
gurę ludu chrześcijańskiego, przyjmujące-
go święte Sakramenty, daj, niech wszyst-
kie narody przez wiarę zaszliżą na dosię-
pienie przywileju Izraela i przez udziele-
nie im Ducha Świętego zostaną w jedności
Tegoż odrodzone.

Protoctwo III (Pwt 31,22-30)

Napomnienie Mojżesza

**Trzecie protoctwo Wigilii Piędziesiątnicy to pouczenie, jakie Mojżesz skiero-
wał do Izraelitów. Kościół kieruje je do wszystkich przygotowujących się do
Chrztu świętego oraz do wszystkich ochrzczonych. Wzywa ono lud, aby zachow-
wał wierność swojemu Bogu.**

Mojżesz napisał tę pieśń w owym dniu i nauczył jej Izraelitów. Pan dał taki rozkaz Jo-
zueum, synowi Nuna: «Bądź mężny i mocny, gdyż ty zaprowadzisz Izraelitów do ziemi,
którą im poprzysiągłem, a ja będę z tobą». Gdy Mojżesz zakończył całkowicie pisanie
tego Prawa w księdze, rozkazał lewitom noszącym Arkę Przymierza Pańskiego: «Weź-
cie tę Księgę Prawa i połóżcie ją obok Arki Przymierza Pana, Boga waszego, a niech tam
będzie przeciwko wam jako świadek. Ja bowiem znam wasz upór i twardy kark. Oto
jak długo żyję z wami, opornie postępowaliście względem Pana. Cóż dopiero po mojej
śmierci?» «Zbierzcie u mnie wszystkich starszych z waszych pokoleń i zwierczników,

5. Nieprzyjaciela odpędź w dal,
I Twym pokojem obdarz wrzaz,
Niech w drodze za przewodem Twym,
Mniemy zło co kusi nas.

6. Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był,
I Ciebie jedno Tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił.

7. Niech Bogu Ojcu chwala brzmi,
Synowi, który zmartwychwstał,
I Temu co pociesza nas,

Niech hold wieczystych płynie chwał — Amen.

Kolekta

Prześta, quæsumus, omnipotens Deus: ut
claritatis tuæ super nos splendor effulge-
at: et lux tuæ lucis corda eórum, qui per
gráttiam tuam renáti sunt, Sancti Spíritus
illustratióne confirmet.

Wszchemogący Boże, spraw, niech za-
błyśnie nad nami blask Twojej chwały,
a światło Twej jasności niechaj umocni
oświeceniem Ducha Świętego tych, którzy
odrodzili się przez łaskę.

Epistola (Dz 19:1-8)

Uczniowie Jana Chrzciela w Efezie przyjmują chrzest

In diébus illis: Factum est, cum Apólló es-
set Corínthi, ut Paulus, peragrátis super-
ióribus pártibus, veniret Ephesum et inve-
niret quosdam discipulos: dixitque ad eos:
Si Spíritum Sanctum accepístis credéntes?
At illi dixerunt ad eum: Sed neque, si Spí-
ritus Sanctus est, audivimus. Ille vero ait:
In quo ergo baptizáti estis? Qui dixerunt:
In Ioannis baptísmate. Dixit autem Pau-
lus: Ioánnes baptizávit baptísmo poenitén-
tiæ pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus
esset post ipsum, ut créderent, hoc est in
Iesum. His auditis, baptizáti sunt in nómi-
ne Dómini Iesu. Et cum imposúisset illis
manus Paulus, venit Spíritus Sanctus su-
per eos, et loquebántur linguis, et prophé-
tábant. Erant autem omnes viri fere du-
ódecim. Introgréssus autem synagógam,
cum fídúcia loquebátur per tres menses,
disputans et suádens de regno Dei.

W owym czasie, kiedy Apollós znajdował
się w Koryncie, Paweł przeszedł okolice
wyżej położone, przybył do Efezu i znalazł
jakichś uczniów. Zapytał ich: «Czy otrzy-
maliście Ducha Świętego, gdy przyjęliście
wiarę?» A oni do niego: «Nawet nie sły-
szeliśmy, że istnieje Duch Święty». «Ja-
ki więc chrzest przyjęliście?» - zapytał.
A oni odpowiedzieli: «Chrzest Janowy».
«Jan udzielał chrztu nawrócenia, przema-
wiając do ludu, aby uwierzyli w Tego, któ-
ry za nim idzie, to jest Jezusa» - powiedział
Paweł. Gdy to usłyszeli, przyjęli chrzest
w imię Pana Jezusa. A kiedy Paweł wło-
żył na nich ręce, Duch Święty zstąpił na
nich. Mówili też językami i prorokowa-
li. Wszystkich ich było około dwunastu
mężczyzn. Następnie wszedł do synagogi i
odważnie przemawiał przez trzy miesiące
rozprawiając i przekonując o królestwie
Bożym.

MSZA ŚWIĘTA WIGILII PIĘDZIESIĄTNICY

Odnowiwszy w sobie łaskę Chrztu, który nas wszepił w misterium śmierci i Zmartwychwstania Pańskiego, składamy ofiarę Mszy świętej, W tej Ofierze w sakramentalny sposób stanie się obecne misterium paschalne, to jest tajemnicze przejście Chrystusa przez śmierć do nowego życia. Kapłan i usługujący ubrani w szaty mszalne koloru czerwonego udają się procesyjnie do ołtarza. W tym czasie chór kontynuuje Litanie, aż do końcowego Kyrie eleison. Teksty mszalne wyślawiają działanie Ducha Świętego w duszy ochrzczonego i biermowanego. Działanie Ducha Św. Podobne jest do światła rozpraszającego ciemność i wody podtrzymującej życie na ziemi. Po okadzeniu ołtarza i odmówieniu Kyrie celebrans intonuje uroczyste Gloria, w podobny sposób jak w Wigilię Paschalną. Podczas hymnu dzwonią wszystkie dzwony.

Hymn do Ducha Świętego

1. O Stworzycielu Duchu przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg,
Niebieską łaskę zesłać racz,
Sercom, co dziełem są Twych rąk.
2. Pocieszycielem jesteś zwan,
I Najwyższego Boga dar,
Tyś namaszczeniem naszych dusz,
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.
3. Ty darysz łaską siedmiokroć.
Bo moc prawicy Ojca masz,
Przez Ojca obiecany nam,
Mową wzbogacasz język nasz.
4. Światłem rozjaśnij naszą myśl,
W serca nam miłość świętą wlej,
I wąż słabość naszych ciał,
Pokrzep stałością mocy Swej.

abym powiedział do ich uszu te słowa i wezwał przeciw nim niebo i ziemię na świadków. Ponieważ wiem, że po mojej śmierci na pewno w przyszłości sprzeniewierzycie się i odstąpicie od drogi, którą wam przykazałem. Dosięgnie was nieszczęście, gdy czytać będziecie to, co jest złe w oczach Pana, gniewając Go czynami rąk waszych». Potem wygłosił Mojżesz do uszu całej społeczności Izraela wszystkie słowa tej piosenki:

Pieśń Mojżesza (Pp 32:1-4)

Attēnde, cœlum, et loquar: et áudiat terra
verba ex ore meo.

✠ Exspectetur sicut pluvia eloquium
meum: et descendant sicut ros verba mea.

✠ Sicut imber super gramen et sicut
nix super fœnum: quia nomen Dómini
invocabo,

✠ Date magnitudinem Deo nostro: Deus,
vera ópera ejus, et omnes viæ ejus judícia,
drogi Jego sprawiedliwe.

✠ Deus fidélis, in quo non est iniqui-
tās: justus et sanctus Dóminus.

Modlitwa

Deus, qui gloriificatio fidélium et vita ju-
stórum, qui per Móysen, fámulum tuum,
nos quoque modulatione sacri cármínis
erudisti: univérsis géntibus misericórdiæ
tuæ munus operáre, tribuendo beatitúdi-
nem, auferendo terrórem; ut, quod pro-
nuntiátum est ad supplicium, in remédium
transferátur ætérnum. Per Dóminum.
wieczność.

Prorocstwo IV (Iz 4,1-6)

Odrośl Pana

Czwarte prorocstwo Wigilii Pięćdziesiątnicy to fragment Księgi Proroka Izajasza. Ocalona z pogromu częstka Izraela stała się wybraną winnicą Bożą. Przez cierpienia Bóg oczyścił winy narodu i otoczył go troskliwą opieką. Podobnie spośród ludzkości Pan Bóg wybiera członków swojego Kościoła, który jest dzisiaj wybraną winnicą Bożą.

Siedem niewiast uchwyci się jednego mężczyzny w ów dzień, mówiąc: «Swoją chleb będziemy jadły i we własną odzież się ubierały. Dozwól nam tylko nosić twoje imię. Odejmiij nam hańbę». W owym dniu Odrośl Pana stanie się ozdobą i chwałą, a owoc ziemi przepychem i krasą dla ocalałych z Izraela. I będzie tak: Ten, kto pozostał żywy

na Syjonie, i który się ostał w Jeruzalem, każdy będzie nazwany świętym i wpisany do Księgi Życia w Jeruzalem. Gdy Pan obmyje brud Córy Syjońskiej i krew rozlaną oczyści wewnątrz Jeruzalem technieniem sądu i technieniem pożogi, wtedy Pan przyjdzie spocząć na całej przestrzeni góry Syjonu i na tych, którzy się tam zgromadzą, we dnie jak obłok z dymu, w nocy jako ośniewający płomień ognia. Albowiem nad wszystkim Chwała Pańska będzie osłona i namiotem, by za dnia dać cień przed skwarem, ucieczkę zaś i schronienie przed nawalnicą i ulewą.

Pieśń Izajasza (Iz 5:1–2)

Vinea facta est dllecto in cornu, in loco uberi. Winnicę miał mój przyjaciel na urodzajnym wzgórzu.

✠ Et maceriam circumdedit, et circumfodit: et plantavit vineam Sorec, et aedificavit turrim in medio ejus. ✠ I skopał ją, i oczyścił z kamieni, i zasadził w niej winorośl wyborną, i pośrodku wieżę zbudował.

✠ Et tórcular fodit in ea: vinea enim Dómini Sábaoth domus Israël est. ✠ I wykłuł tam także tłocznię, Winnicą Pa-
na Zastępów jest dom Izraela.

Modlitwa

Omnipotens sempitérne Deus, qui, per unicum Filium tuum, Ecclesiæ tuæ demonstrásti te esse cultórem, omnem pálmitem, fructum in eodem Christo tuo, qui vera vitis est, afferéntem, clementer excólens, ut fructus afferat amplióres: fídelibus tuis, quos velut vineam ex Ægypto per fontem baptísmitransulísti, nullæ peccatorum spinæ prævaleant; ut, Spiritus tui sanctificatióne muniti, perpétua fruge disténtur. Per eúndem Dóminum . . . in unitate ejusdem. Wszchemogący, wieczny Boże, który przez Jednorodzonego Syna swego okazałeś się tym, który uprawia rolę Kościoła, gdyż wszelką gałązkę przynoszącą owoc W Chrystusie, który jest prawdziwą winną latoroślą, z miłością pielęgnujesz, aby wydała owoc obfity; spraw niech cierpie grzechowe nie wzrastają wpośród Tych wiernych, których jako winnicę z Egiptu przez wodę Chrztu przeniosłeś, aby, umocnieni Duchem Poświętcielen, obfitali w dobra wieczne.

Proroctwo V (Ba 3,9–38)

Mądrością jest księga przykazań Boga

Liturgia przytacza nam mowę Proroka Barucha do przerażonych Izraelitów. Prorok poucza ich, co powinni czynić, by żyć w Bożym pokoju. Kościół uczy nas, że również nasze dusze - dusze ochrzczonych będą się cieszyć posiadaniem nieustannego pokoju, o ile zastosują się do życiodajnych i pełnych mądrości nauk, których nam Bóg przez swój Święty Kościół udziela.

Badź posłuszny, Izraelu, przykazaniom życiodajnym, nakłoń ucha, by poznać mądrość. Cóż się to stało, Izraelu,

✠ Ut fructus terræ dare et conservare dignéris. ✠ Abyś urodzaje ziemskie dać i zachować raczył.

R) Te rogámus, audi nos.

✠ Ut ómnibus fídelibus defúntis réquiem æténnam donáre dignéris. ✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

R) Te rogámus, audi nos.

✠ Ut nos exaudire dignéris. ✠ Abyś nas wysłuchać raczył.

R) Te rogámus, audi nos. ✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

✠ Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. ✠ Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.

R) Parce nobis, Dómine. ✠ Przepuść nam, Panie.

✠ Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. ✠ Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.

R) Exaudi nos, Dómine. ✠ Wysłuchaj nas, Panie.

✠ Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. ✠ Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.

R) Misérere nobis. ✠ Zmiłuj się nad nami.

✠ Christe, audi nos. ✠ Chryste, usłysz nas.

R) Christe, exáudi nos. ✠ Chryste, wysłuchaj nas.

✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per crucem et passionem tuam.	✠ Przez Krzyż i Mękę Twoją.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per mortem et sepulchrum tuum.	✠ Przez Śmierć i Pogrzeb Twój.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per sanctam resurrectionem tuam.	✠ Przez święte Zmartwychwstanie Twoje.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per admirabilem ascensionem tuam.	✠ Przez cudowne Wniebowstąpienie Twoje.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per adventum Spiritus Sancti Parácliti.	✠ Przez Przyjście Ducha Świętego Poczciwca.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ In die iudicii.	✠ W dzień sądu.
✠ Libera nos, Dómine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Peccatores.	✠ My grzeszni.
✠ Te rogámus, audi nos.	✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
✠ Ut nobis parcas.	✠ Abyś nam grzechy odpuścić raczył.
✠ Te rogámus, audi nos.	✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
✠ Ut Ecclesiam tuam sanctam régere et conservare dignéris.	✠ Abyś Kościołem Swym świętym rządził i zachować go raczył.
✠ Te rogámus, audi nos.	✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
✠ Ut domnum apostolicum et omnes ecclesiásticos ordines in sancta religióne conservare dignéris.	✠ Abyś Namiestnika Apostolskiego i wszystkie duchowne stany w świętej pobożności zachować raczył.
✠ Te rogámus, audi nos.	✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
✠ Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare dignéris.	✠ Abyś nieprzyjaciół Kościoła świętego upokorzyć raczył.
✠ Te rogámus, audi nos.	✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
✠ Ut régibus et princípibus christiánis, pacem et veram concórdiam donare dignéris.	✠ Abyś panującym i rządcom chrześcijańskim pokój i zgodę prawdziwą dać raczył.
✠ Te rogámus, audi nos.	✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
✠ Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortare et conservare dignéris.	✠ Abyś nas samych w służbie Swej świętej utwierdzić i zachować raczył.
✠ Te rogámus, audi nos.	✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
✠ Ut ómnibus benefactoribus nostris sempitérna bona retribuas.	✠ Abyś wszystkim dobrodziejom naszym uczynność ich wiekuiłą zapłatą nagrodzić raczył.
✠ Te rogámus, audi nos	✠ Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

że jesteś w kraju nieprzyjaciół,
wynędniały w ziemi obcej,
uważany za nieczystego na równi z umarłymi,
zaliczony do tych, co schodzą do Szeolu?
Opuściłeś źródło mądrości.
Gdybyś chodził po drodze Bożej,
mieszkalbyś w pokoju na wieki.
Naucz się, gdzie jest mądrość,
gdzie jest siła i rozum,
a poznasz równocześnie,
gdzie jest długie i szczęśliwe życie,
gdzie jest światłość dla oczu i pokój.
Lecz któż znalazł jej miejsce
lub kto wszedł do jej skarbców?
Gdzież są zwierchnicy narodów
i panujący nad zwierzętami ziemi,
ci, co igrają z ptakami powietrznymi,
ci, co gromadzą srebro i złoto,
w których ludzie złożyli ufność,
a nie ma końca nabywaniu tych rzeczy,
którzy obrabiają srebro,
trudzą się, tak że prawie nie kończy się ich praca?
Zniknęli i do Szeolu zstąpili,
a inni stanęli na ich miejsce.
Młodszy ujrzał światło
i zamieszkał na ziemi,
ale drogi mądrości nie pojęli,
nie poznali jej ścieżek,
ani jej nie uchwycili,
a synowie ich od drogi swej daleko odeszli.
Nie słyszano o niej w Kanaanie
ani w Temanie jej nie widziano.
Synowie Hagar ubiegają się o mądrość tej ziemi,
kupcy Merranu i Temanu, opowiadający baśnie i poszukiwacze wiedzy,
drogi mądrości nie znają
ani nie pamiętają o jej ścieżkach.
O Izraelu, jakże wielki jest dom Boga,
jakże obszerne miejsce posiadłości Jego! Wielki i nie mający końca,
wysoki i niezmierzony.
Tam urodzili się olbrzymi,
sławni od początku,
wielcy, biegli w walce.

Ale nie tych wybrał Bóg
ani im nie dał drogi do mądrości.
Zginęli dlatego, że mądrości nie mieli,
zginęli z powodu swej nierozwagi.
Któż wstąpił do nieba, aby ją wziąć,
któż ją z obłoków sprowadził?
Któż przeprawił się przez morze, a znalazł ją
i przywiózł ją w zamian za najlepsze złoto?
Nie ma nikogo, kto by znał jej drogę
i kto by rozpoznał jej ścieżkę.
Lecz zna ją Wszechwiedzący
i wynajdzie ją swoją mądrością.
Ten, który na czas bezkresny urządził ziemię
i napełnił ją stworzeniami czworonożnymi,
wysłał światło i poszło,
wezwał je, a ono posłuchało Go ze drżeniem.
Gwiazdy radośnie świecą na swoich strażnicach.
Wezwał je. Odpowiedziały: «Jesteśmy».
Z radością świecą swemu Stwórcy.
On jest Bogiem naszym.
I żaden inny nie może
z Nim się równać.
Zbadał wszystkie drogi mądrości
i dał ją słudze swemu, Jakubowi,
i Izraelowi, umiłowanemu swojemu.
Potem ukazała się ona na ziemi
i zaczęła przebywać wśród ludzi.

Modlitwa

Deus, qui nobis per Prophetarum ora
praecepisti temporaria relinquere atque ad
aeterna festinare: da famulis tuis; ut, quae
a te iussa cognovimus, implere celeresti in-
spiratione valeamus. Per Dominum.

Boże, któryś nam przez usta proroków na-
kazał opuszczać dobra ziemskie, a kwapić
się ku wiecznym, daj sługom Twoim, aby-
śmy, znając Twe przykazania, wypełniali
je z pomocą łaski Twojej świętej.

Proroctwo VI (Ez 37,1–14)

Wizja wyschniętych kości

Prorok opisuje wizję ożywienia wysuszonych kości. Jak w widzeniu Ezechiela, na rozkaz proroka kości zeschłe przyoblekają się w ciało i stają się wojskiem-potężnym, tak dusze nasze przez Chrzest święty otrzymują nowe życie.

✠ Sancte Dominice.	✠ Święty Dominiku.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Sancte Francisce.	✠ Święty Franciszku.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami
✠ Omnes sancti Sacerdotes et Levitae.	✠ Wszyscy święci Kapłani i Lewici.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módlcie się za nami.
✠ Omnes sancti Monachi et Eremitae.	✠ Wszyscy święci Zakonnicy i Pustelnicy.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módlcie się za nami.
✠ Sancta Maria Magdalena.	✠ Święta Mario Magdaleno.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Sancta Agnes.	✠ Święta Agnieszko.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Sancta Caecilia.	✠ Święta Cecyljo.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Sancta Agatha.	✠ Święta Agato.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami.
✠ Sancta Anastasia.	✠ Święta Anastazjo.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módl się za nami
✠ Omnes sanctae Virgines et Viduae.	✠ Wszystkie święte Dziewice i Wdowy.
✠ Ora pro nobis.	✠ Módlcie się za nami.

✠ Omnes Sancti et Sanctae Dei.	✠ Wszyscy Święci i Święte Boże.
✠ Intercédite pro nobis.	✠ Przyczyńcie się za nami.
✠ Propitius esto.	✠ Bądź nam miłościw.
✠ Parce nobis, Domine.	✠ Przepuść nam, Panie.
✠ Propitius esto.	✠ Bądź nam miłościw.
✠ Exaudi nos, Domine.	✠ Wyśłuchaj nas, Panie.
✠ Ab omni malo.	✠ Od zła wszelkiego.
✠ Libera nos, Domine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Ab omni peccato.	✠ Od grzechu każdego.
✠ Libera nos, Domine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ A morte perpétua.	✠ Od śmierci wiecznej.
✠ Libera nos, Domine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per mystérium sanctae Incarnationis tuae.	✠ Przez tajemnicę świętego Wcielenia Twojego.
✠ Libera nos, Domine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per adventum tuum.	✠ Przez przyjście Twoje.
✠ Libera nos, Domine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per nativitatē tuam.	✠ Przez narodzenie Twoje.
✠ Libera nos, Domine.	✠ Wybaw nas, Panie.
✠ Per baptísmum et sanctum ieiúnum tuum.	✠ Przez Chrzest i święty Post Twój.

✠ Sancte Ioannes Baptista. R/ Ora pro nobis.	✠ Święty Janie Chrzcicielu. R/ Módl się za nami.
✠ Sancte Ioseph. R/ Ora pro nobis.	✠ Święty Józefie. R/ Módl się za nami.
✠ Omnes sancte Patriarchæ et Prophætæ. R/ Oráte pro nobis.	✠ Wszyscy święci Patriarchowie i Prorocy. R/ Módlcie się za nami.
✠ Sancte Petre. R/ Ora pro nobis.	✠ Święty Piotrze. R/ Módl się za nami.
✠ Sancte Paule. R/ Ora pro nobis.	✠ Święty Pawle. R/ Módl się za nami.
✠ Sancte Andréa. R/ Ora pro nobis.	✠ Święty Andrzeju. R/ Módl się za nami.
✠ Sancte Ioannes. R/ Ora pro nobis.	✠ Święty Janie. R/ Módl się za nami.
✠ Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ. R/ Oráte pro nobis.	✠ Wszyscy święci Apostołowie i Ewangelści. R/ Módlcie się za nami.
✠ Omnes sancti Discípuli Dómini. R/ Oráte pro nobis.	✠ Wszyscy święci Uczniowie Pańscy. R/ Módlcie się za nami.
✠ Sancte Stéphane. R/ Ora pro nobis.	✠ Święty Szczepanie. R/ Módl się za nami.
✠ Sancte Laurénti. R/ Ora pro nobis.	✠ Święty Wawrzyńcze. R/ Módl się za nami.
✠ Sancte Vincénti. R/ Ora pro nobis.	✠ Święty Wincenty. R/ Módl się za nami.
✠ Omnes sancti Mártýres. R/ Oráte pro nobis.	✠ Wszyscy święci Męczennicy. R/ Módlcie się za nami.
✠ Sancte Silvéster. R/ Ora pro nobis.	✠ Święty Sylwestrze. R/ Módl się za nami.
✠ Sancte Gregóri. R/ Ora pro nobis.	✠ Święty Grzegorz. R/ Módl się za nami.
✠ Sancte Augustíne. R/ Ora pro nobis.	✠ Święty Augustynie. R/ Módl się za nami.
✠ Omnes sancti Pontífices et Confessóres. R/ Oráte pro nobis.	✠ Wszyscy święci Biskupi i Wyznawcy. R/ Módlcie się za nami.
✠ Omnes sancti Doctóres. R/ Oráte pro nobis.	✠ Wszyscy święci Doktorowie. R/ Módlcie się za nami.
✠ Sancte Antóni. R/ Ora pro nobis.	✠ Święty Antoni. R/ Módl się za nami.
✠ Sancte Benedicte. R/ Ora pro nobis.	✠ Święty Benedykcie. R/ Módl się za nami.

W owych dniach spoczęła na mnie ręka Pana, i wyprowadził mnie On w duchu na zewnątrz, i postawił mnie pośród doliny. Była ona pełna kości. I polecił mi, abym przeszedł dokoła nich, i oto było ich na obszarze doliny bardzo wiele. Były one zupełnie wyschłe. I rzekł do mnie: «Synu człowieczy, czy kości te powrócą znowu do życia?» Odpowiedziałem: «Panie Boże, Ty to wiesz». Wtedy rzekł On do mnie: «Prorokuj nad tymi kośćmi i mów do nich: „Wyschły kości, słuchajcie słowa Pana!” Tak mówi Pan Bóg: Oto Ja wam daję ducha po to, abyście się stali żywe. Chcę was otoczyć ściegami i sprawić, byście obrosły ciałem, i przybrać was w skórę, i dać wam ducha po to, abyście ożyły i poznały, że Ja jestem Pan». I prorokowałem, jak mi było polecone, a gdy prorokował, oto powstał szum i trzask, i kości jedna po drugiej zbliżyły się do siebie. I patrzyłem, a oto powróciły ścięgna i wyrosło ciało, a skóra pokryła je z wierzchu, ale jeszcze nie było w nich ducha. I powiedział On do mnie: «Prorokuj do ducha, prorokuj, o synu człowieczy; i mów do ducha: Takowiada Pan Bóg: Z czterech wiatrów przybądź, duchu, i powiej po tych pobitych, aby ożyli». Wtedy prorokowałem tak, jak mi nakazał, i duch wstał w nich, a ożyli i stanęli na nogach – wojsko bardzo, bardzo wielkie. I rzekł do mnie: «Synu człowieczy, kości te to cały dom Izraela. Oto mówią oni: „Wyschły kości nasze, minęła nadzieja nasza, już po nas”. Dlatego prorokuj i mów do nich: Tak mówi Pan Bóg: Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę, ludu mój. Udzielę wam mego ducha po to, byście ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam» – mówi Pan wszechmogący.

Modlitwa

Dómine, Deus virtútum, qui collápsa réparas et reparáta consérvas: auge pópulos in tui nóminis sanctificatióne renovándos; ut omnes, qui sacro baptísmate diluúntur, tua semper inspiratióne dirigántur. Per Dóminum nostrum.

LITURGIA CHRZCIELNA

Po zakończeniu proroctw kapłan ubrany w kapę koloru fioletowego udaje się procesyjnie do chrzcielnicy. Procesję prowadzi posługujący z paschałem, za nim ministrant z krzyżem, po dwóch jego stronach idą akolici z zapalonymi świecami, następnie usługujący, duchowieństwo wg porządku starszeństwa, celebrans z diakonem i subdiakonem. W trakcie procesji śpiewa się:

Psalm 41, 2-4

Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum: Ita jeleń spragniony dąży do strumieni iia desiderat ánima mea ad te, Deus.

¶ Stitit ánima mea ad Deum vivum: ¶ Tęskni ma dusza za Bogiem żywym, quando véniam, et apparébo ante fáciam Dei?

¶ Fuérunt mihi lácrimæ mee panes die ac nocte, dum dicitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

«Gdzież jest twój Bóg?»

Modlitwa na progu baptysterium

¶ Dóminus vobiscum.

¶ Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: Daj, prosimy Cię, wszechmogący Boże, ut, qui sollemnítatem doni Sancti Spírítus cólimus, celéstibus desidérís accén-si, fontem vitæ sitíámus. Per ómnia sæcula sæculórum.

¶ Amen.

Poświęcenie wody chrzcielnej

¶ Dóminus vobiscum.

¶ Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystéris, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptismátis párturit, spírítum adoptiónis emítte ; ut, quod nostræ humilitátis geréndum est minístério, virtútis tuæ impleátur effectu. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus: per Omnia sæcula Sæculórum.

¶ Amen.

¶ Dóminus vobiscum.

¶ Et cum spírítu tuo.

¶ Sursum corda.

¶ Pan z wami.

¶ I z duchem Twoim.

Módlmy się.

Wszechmogący, wiekuisty Boże, bądź obecny w tych tajemnicach Twojej wielkiej dobroci, bądź obecny w sakramentach i zeszłj ducha przybrania, aby dać nowe życie ludowi, który rodzi się w źródle chrzcielnym. Spraw, aby poświęcenie, które ma się dokonać przez naszą niegodną posługę, otrzymało skuteczność dzięki Twojej mocy. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

¶ Amen.

¶ Pan z wami.

¶ I z duchem twoim.

¶ W górę serca.

LITANIA DO WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

Po skończonej Liturgii Chrzcielnej rozpoczyna się śpiew litanii do wszystkich świętych. Wezwania śpiewa dwóch lub więcej kantorów. Po wezwaniu Sancta Trinitas Unus Deus kapłan i usługujący procesjonalnie udają się do ołtarza. Po powrocie klękają, a kantorzy śpiewają litanie pôsrodku chóru. W drugiej części litanii kapłan z usługującymi wstają i udają się do zakrystii. W tym czasie zapala się świece i przygotowuje ołtarz do Mszy św.

¶ Kyrie eleíson.

¶ Kyrie eleíson.

¶ Christe eleíson.

¶ Christe eleíson.

¶ Kyrie eleíson.

¶ Kyrie eleíson.

¶ Pater de cælis, Deus.

¶ Miserére nobis.

¶ Fili Redemptor mundi, Deus.

¶ Miserére nobis.

¶ Spírítus Sancte, Deus.

¶ Miserére nobis.

¶ Sancta Trínitas, unus Deus.

¶ Miserére nobis.

¶ Sancta María.

¶ Ora pro nobis.

¶ Sancta Dei Génatrix.

¶ Ora pro nobis.

¶ Sancta Virgo vírginum.

¶ Ora pro nobis.

¶ Sancte Michaël.

¶ Ora pro nobis.

¶ Sancte Gabríel.

¶ Ora pro nobis.

¶ Sancte Raphaël.

¶ Ora pro nobis.

¶ Omnes sancti Angeli et Archángeli.

¶ Oráte pro nobis.

¶ Omnes sancti beatórum Spírítuum

órdines.

¶ Oráte pro nobis.

¶ Kyrie, eleison.

¶ Kyrie, eleison.

¶ Christe, eleison.

¶ Christe, eleison.

¶ Kyrie, eleison.

¶ Kyrie, eleison.

¶ Ojcie z nieba, Boże.

¶ Zmiłuj się nad nami.

¶ Synu, Odkupicielu świata, Boże.

¶ Zmiłuj się nad nami.

¶ Duchu Święty, Boże.

¶ Zmiłuj się nad nami.

¶ Święta Trójco, jedyny Boże.

¶ Zmiłuj się nad nami.

¶ Święta Maryjo.

¶ Módl się za nami.

¶ Święta Boża Rodzicielko.

¶ Módl się za nami.

¶ Święta Panno nad pannami.

¶ Módl się za nami.

¶ Święty Michale.

¶ Módl się za nami.

¶ Święty Gabriele.

¶ Módl się za nami.

¶ Święty Rafałe.

¶ Módl się za nami.

¶ Wszyscy święci Aniołowie i Archaniołowie.

¶ Módlcie się za nami.

¶ Wszystkie święte niebieskie Duchy.

¶ Módlcie się za nami.

vos et mórtuos, et sáeculum per ignem

R Amen.

Jeden z usługujących nabiera wody do osobnego naczynia do kropielnic, poświęceń itp. Kapłan kropi wiernych wodą święconą, w tym czasie można śpiewać stosowną pieśń.

Pieśń na pokropienie

1. Com przyrzekł Bogu przy chrzcie raz,
Dotrzymać pragnę szczerze.
Kościoła słuchać w każdy czas,
I w świętej wytrwać wierze.
2. W Kościele tym jest z Ciałem, Krwią,
Bóg pod postacią chleba
Swym Ciałem Kar mi duszę mą,
By żyła w nim dla nieba.

Ref.: O Panie Boże, dzięki Ci,

Żeś mi Kościoła otwarł drzwi.

W nim żyć, umierać pragnę.

Ref.: W to wierzyć zawsze mocno chcę,

Bo tego kościół uczy mnie.

W nim żyć, umierać, pragnę.

Do pozostałej części pozostawionej w chrzcielnicy kapłan wlewa Olej Katechumenów na kształt krzyża i mówi:

Sanctificétur et fecundétur fons iste Oleo Niech Olej zbawienia uświęci tę wodę ✠ i salutis renascéntibus ex eo, in vitam ætér- da jej moc odradzania na życie wieczne. nam.

Wlewa Krzyżmo w podobny sposób jak powyżej i mówi:

Infúsis Chrísmatis Dómini nostri Jesu Wlanie Krzyżma Pana naszego Jezusa Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in Chrystusa i Ducha Świętego Pocieszyciela nómine sanctæ Trinitátis. niech się dokona w imię Trójcy Świętej.

Następnie wlewa jednocześnie Olej Katechumenów oraz Krzyżmo w podobny sposób jak powyżej i mówi:

Commixtio Chrísmatis sanctificatiónis, et Olei unctiónis, et Aquæ baptismatis, páriter fiat in nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Duchu ✠ Świętego.

R Amen

R Habémus ad Dóminum.

W Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere, Domine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus: qui invisibili potentia, sacramentorum tuorum mirabiliter operaris effectum: et licet nos tantis mysteriis exsequendis simus indigni: tu tamen gratiæ tuæ dona non deserens, etiam ad nostras preces aures tuæ pietatis inclinas. Deus, cuius Spíritus super aquas inter ipsa munda primordia ferebatur: ut iam tunc virtutem sanctificationis, aquarum natura conciperet. Deus, qui nocentis mundi crimina per aquas abluis, regenerationis speciem in ipsa diluvii effusione signasti: ut, unius eiusdemque elementi mysterio, et finis esset vitii, et origo virtutibus. Respice, Domine, in faciem Ecclesiæ tuæ, et multiplica in ea regenerationes tuas, qui gratiæ tuæ affluentis impetu lætificas civitatem tuam: fontemque baptismatis aperis toto orbe terrarum gentibus innovandis: ut, tuæ maiestatis imperio, sumat Unigeniti tui gratiam de Spíritu Sancto.

R Wzniesliśmy je ku Panu.

W Dziękujemy składajmy Panu, Bogu naszemu.

R Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słusne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojcze święty, wszechmogący wieczny Boże! Twoja niewidzialna moc nadaje sakramentom cudowną skuteczność i chociaż jesteśmy niegodni sprawować tak wielkie tajemnice, Ty nie zapominasz o darach Twojej łaski i skłaniasz miłościwie ucho nawet ku naszym prośbom. Duch Twój, o Boże, unosił się nad wodami w samym zaraniu świata, aby już wtedy żywił wody otrzymał zaczątek mocy uświęcania. Boże, Ty obmywając wodą zbrodnie występnego świata, potop uczyniłeś obrazem mającego nadejść odrodzenia przez Chrztęst, ten sam bowiem żywił wody w tajemniczy sposób kładzie kres występkom i stanowi początek cnót. Wejrzyj, Panie, na oblicze Kościoła Twojego i pomnóż w nim zastęp Twych dzieci. Ty rozweselasz królestwo Twoje obfitym strumieniem Swoich łask i otwierasz źródło chrzcielna do odrodzenia ludów pogańskich na całej kuli ziemskiej. Niech z woli Twego majestatu woda ta otrzyma łaskę Twego Jednorodzonego Syna z Ducha Świętego.

Czyni dłonią znak krzyża na wodzie, wyciera dłonie w ręcznik i kontynuuje:

Qui hanc aquam, regenerandis hominibus præparatam, arcana sui numinis admixtione fecundet: ut, sanctificatione concepta, ab immaculato divini fontis uterore, in novam renata creaturam, progenies cælestis emergat: et quos aut sexus in corpore, aut ætas discernit in temporantiam. Procul ergo hinc, iubente te, Do-

Niech Duch Święty przez tajemnicze działanie swej mocy uczyni płodną tę wodę przygotowaną do odrodzenia ludzi, aby z czystego łona tego Bożego źródła wyrodziło się niebiańskie pokolenie poczęte w świętości i zrodzone do nowego życia. Niech łaska jak matka zrodzi ich do jednego dzieciństwa, mimo różnic płci i wieku. Niech więc, o Panie, na Twój roz-

mine, omnis spiritus immundus abscedat: procul tota nequitia diaboli: fraudis ab-sistat. Nihil hoc loci habeat contrariæ vir-tutis admixtio: non insidiando circumvolet: non latendo subrepat: non inficiendo cor-rumpat.

Dotyka ręką wody.

Sit hæc sancta et innocens creatura, libe-ra ab omni impugnatoris incursu, et to-tius nequitie purgata discessu. Sit fons vivus, aqua regenerans, unda purificans: ut omnes hoc lavacro salutifero diluendi, operante in eis Spiritu Sancto, perfectæ purgationis indulgentiam consequantur.

Czyni trzy znaki krzyża nad wodą mówiąc:

Unde benedico te, creatura aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum: per Deum, qui te, in principio, verbo separavit ab arida: cuius Spiritus super te ferebatur.

Ręką rozdziela wodę i rozlewają ją na cztery strony świata.

Qui te paradisi fonte manare fecit, et in quatuor fluminibus totam terram rigare præcepit. Qui te in deserto amaram, saavi-tate indita, fecit esse potabilem, et sitien-ti populo de petra produxit. Bene ✠ dico te et per Iesum Christum Filium eius uni-cum, Dominum nostrum: qui te in Cana Galilææ signo admirabili, sua potentia co-invertit in vinum. Qui pedibus super te am-bulavit: et a Ioanne in Iordane in te bap-tizatus est. Qui te una cum sanguine de late-re suo produxit: et discipulis suis iussit, ut credentes baptizarentur in te, dicens: Ite, docete omnes gentes, baptizantes eos in

kaz precz stąd uchodzi wszelki duch nie-czysty, niech precz odstąpi cała przewrot-ność zdradzieckiego szatana. Niech nie znajdzie tu przystępu wpływ wrazęj mo-cy, niech nie krąży ona gotując zasady, niech się nie wkrada po kryjomu, niech się nie wazy psuć i zarażać.

Niech to święte i niewinne stworzenie be-dzie wolne od wszelkiej napaści przeciwnika i oczyszczone przez usunięcie wszel-kiej nieprawości. Niech będzie źródłem życia, wodą odprowadzającą, falą oczyszczającą, aby wszyscy, którzy zostaną obmyci w tej zbawiennej kąpeli, otrzymali łaskę do-skonałego oczyszczenia za sprawą Ducha Świętego.

Przeto błogosławię cię, wodo, w imię Bo-ga ✠ żywego, w imię Boga ✠ prawdziwe-go, w imię Boga ✠ świętego, w imię Boga, który na początku słowem oddzielił cię od suchej ziemi, którego Duch unosił się nad tobą.

On to sprawił, żeś wytrysnęła z rajske-go źródła i czterema strumieniami zrosiła całą ziemię. On to na puszczy, gdyś była gorzką, przemienił cię w słodką i zdał-na do picia oraz wyprowadził cię ze ska-ły dla napojenia spragnionego ludu. Bło-go ✠ sławię cię w imię Jezusa Chrystusa, Jego Jedynego Syna a Pana naszego, który w Kanie Galilejskiej przemienił cię w wi-no przedziwnym cudem swej potęgi. On to własnymi stopami chodził po tobie i w twoich falach został ochrzczony przez Ja-na w Jordanie. On cię wyłoczył ze Swego boku razem z krwią, uczniom swoim kazał tobą chrzcić wierzącym, mówiąc: «Idźcie

nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Następnie czytając (lub w tonie lekcji) kontynuując:

Hæc nobis præcepta servantibus, tu, Deus omnipotens, clemens adesto: tu benignus aspira.

Gdy będziemy spełniać to przykazanie, Ty, Boże wszechmogący, przybądź nam łaską-wie z pomocą i w dobroci Twojej ześlij technienie Twego Ducha.

Tchnie trzykrotnie w kształcie krzyża ✠ i mówi:

Tu has simplices aquas tuo ore benedictio: ut præter naturalem emundationem, qu-am lavândis possunt adhibere corporibus, sint etiam purificândis mentibus efficâces.

Pobłogosław tę czystą wodę technieniem Twoich ust, aby oprócz naturalnej wła-ściwości oczyszczania ciał tych, którzy się nią myją, otrzymała moc oczyszczania dusz.

Wstawiając paschał do wody śpiewa w tonie prefacji:

Descendat in hanc plenitudinem fontis virtus Spiritus Sancti.

Niech moc Ducha Świętego zstąpi w wodę wypelniającą to źródło chrześcienne.

Wyciąga paschał z wody i wstawia go ponownie głębiej powtarzając *Descendat*. Ponownie wyciąga paschał i wstawia po raz trzeci tym razem na dno i powtarza *Descendat*. Następnie trzymając paschał w wodzie kapłan tchnie trzykrotnie w wodę formując grecką literę ψ, od której rozpoczyna się wyraz PSYCHE, to znaczy dusza:

Totamque huius aquæ substantiam, regene-randi fecundet effectum.

Niech zapłodni całą tę wodę dając jej moc odradzania.

Paschał wyjmując się z wody i odstawia na swoje miejsce. Celebrans kontynuując:

Hic omnium peccatorum maculæ deleantur: hic natura ad imaginem tuam condi-ta, et ad honorem sui reformata principi, conctis vetustatis squaloribus emundetur: ut omnis homo, sacramentum hoc regene-rationis ingressus, in veræ innocentie no-vam infantium renascatur.

Niech tutaj zostaną obmyte zmazy grze-cho-w. Niech tutaj natura stworzona na Twój obraz i przywrócona do pierwotnej godności zostanie oczyszczona od wszel-kich zaszta-rzanych brudów, aby każdy czło-wiek, który przystąpi do tego sakramen-tu odrodzenia, odżył jako nowe dziecko w prawdziwej niewinności.

Czytając

Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Filium tuum: Qui ventûrus est iudicare vi-

Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Sy-na Twego, który przyjdzie sądzić żywych